

РЕШЕНИЕ

№ 6982

гр. София, 21.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **8230** по описа за **2022** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. срещу решение № 2522 от 06.07.2022 г. по НАХД № 7993/2021 г., Софийски районен съд, НО, 22-ри състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 22-007311/23.03.2021г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ [населено място], с което на „Еко Био Пред“ ЕООД, [населено място], в качеството му на работодател, на основание чл.416, ал.5 от КТ и във връзка с чл.415, ал.1 от КТ е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл.415, ал.1 от Кодекса на труда (КТ). С жалбата си касаторът моли решението да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно, а издаденото НП да бъде потвърдено изцяло като законосъобразно и правилно. Поддържа, че при съставянето на АУАН и НП са спазени всички законоустановени изисквания и не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, редовно призован не се представлява и не изразява становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита решението на въззивния съд

за неправилно и незаконосъобразно.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, от надлежна страна и срещу съдебен акт, който подлежи на обжалване по касационен ред, поради което е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Р. В. А. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил, че при извършена проверка на „Еко Био Пред“ ЕООД от „Инспекция по труда“ [населено място] било установено, че дружеството не е изпълнило дадено му задължително предписание под т.9 (непосочено в атакуваното решение от къде), а именно да определи и изплати парично обезщетение за неизползвания платен годишен отпуск, пропорционално на времето, което се признава за трудов стаж на А. Б. С., съгласно разпоредбата на чл.224, ал.1,вр. чл.228, ал.3 от Кодекса на труда. Като краен срок за изпълнение на предписанието бил определен 27.11.2020г., а нарушението извършено на 28.11.2020г. Във връзка с даденото му предписание дружеството представило пред Дирекцията справка, съгласно която на А. С. било определено парично обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 6 дни в размер на 791.02 лв., без да представи платежни ведомости или други платежни документи /разходни касови ордери, фишове, банкови нареждания и др./, с които да удостовери изплащането на обезщетението, пропорционално на времето, което се признава за трудов стаж. За горното на дружеството бил съставен АУАН по реда на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, срещу който не постъпило писмено възражение. Въз основа на АУАН било съставено и процесното НП № 22-007311/23.03.2021г., с което на „Еко Био Пред“ ЕООД е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл.415, ал.1 от Кодекса на труда (КТ).

При така установената фактическа обстановка разглеждащият делото състав на районния съд е направил извод, че при съставянето на АУАН и НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от категорията на абсолютните, поради което е отменил атакуваното постановление. Съдът е приел, че нито в акта за установяване на административно нарушение, нито в наказателното постановление ясно са посочени всички факти относно съставомерните признаци на вмененото на дружеството нарушение, както и допълнителните относими към него обстоятелства.

Решението на СРС е валидно и допустимо, но неправилно.

На първо място районният съд е счел за съществено нарушение на процесуалните правила липсата на изрично посочване в АУАН и НО на това, че даденото предписание е „задължително“. Подобно разбиране не съответства на закона, а и на фактите по делото. П., по повод на което са съставени процесните АУАН и НП е дадено на дружеството „Еко Био Пред“ ЕООД с Протокол за извършена проверка от 11.11.2020г. (последното макар и не изрично отбелязано от СРС безспорно се установява от приложените по делото материали, вкл. сочения протокол), в който е изписано и точното правно основание за налагането му, а именно чл. 404, ал.1, т.12 от

КТ. В сочената разпоредба изрично е посочено, че дадените на това основание предписания са задължителни. В цитирания протокол изрично е вписано също, че дадените предписания представляват принудителни административни мерки, основанийето за тяхното налагане и реда за обжалването им. В случай, че работодателят не е бил съгласен с дадените по реда на чл.404, ал.1, т.1 от КТ предписания, пред него е стояла възможността да ги оспори по реда на АПК пред съответния Административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването им, за което по делото няма данни да е сторено. Дадените задължителни предписания имат белезите на индивидуален административен акт и подлежат на самостоятелен контрол. След като „Еко Био Пред“ ЕООД не е атакувало дадените му предписания и конкретно процесното под № 9, то има задължителен за него характер и подлежи на незабавно изпълнение. Както в АУАН, така и в НП изрично е вписано, че неизпълненото предписание е такова, издадено на основание чл.404, ал.1, т.12 от КТ, поради което липсата на изрично словесно изписване на обстоятелството, че предписанието е „задължително“ за адресата не би могло да обоснове извод, че същия не е бил запознат със съществен елемент на нарушението, още по малко на съответстващото му задължение.

На следващо място районният съд е приел, че липсва пълно, точно и конкретно описание на нарушението, доколкото от така повдигнатото административно обвинение не става ясно, какъв е размерът на паричното обезщетение, което е следвало работодателят да определи и изплати на А. С. и коя част от предписанието АНО е счел, че не е изпълнена, за да приеме, че същото не е изпълнено в цялост.

С процесното предписание е възложено „Работодаателят да определи и изплати парично обезщетение за неизползвания платен годишен отпуск, пропорционално на времето, което се признава за трудов стаж на А. Б. С., съгласно чл.224 ал.1, вр. чл.228, ал.3 от КТ.“ По този начин са били определени два вида действия, които дружеството-работодател е следвало да изпълни: 1/ да определи паричното обезщетение и 2/ да го изплати. В АУАН и НП в цялост е вписано какво е било даденото предписание както и че дружеството е депозирало справка, съгласно която определил на С. парично обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 6 дни в размер на 791.02 лв., без да представи платежни ведомости или други платежни документи /разходни касови ордери, фишове, банкови нареждания и др./, с които да удостовери изплащането на обезщетението на лицето, пропорционално на времето, което се признава за трудов стаж, като с това не е изпълнил в цялост предписанието.

Следва да бъде отбелязано, че непосочването в предписанието на размера на дължимото обезщетение не лишава работодателя от възможност да го изпълни. Инспекторите са предписали, че именно работодателят трябва да определи и изплати съответното обезщетение за неизползван годишен отпуск, тъй като неговият размер зависи от времето, което се признава за трудов стаж на работника и с тази информация разполага именно дружеството - работодател. Освен това никъде в АУАН или НП не се излагат твърдения от АНО, респективно да се вменява в нарушение работодателят да не е определил правилно размера на дължимото обезщетение, поради което и разсъжденията на районния съд в тази насока са несъстоятелни.

На следващо място, както в АУАН, така и в НП достатъчно ясно е посочено кое от вменените задължения АНО приема, че не е изпълнено, а именно обезщетението да е изплатено.

Неправилно СРС е приел, че в конкретния случай са допуснати съществени процесуални нарушения при съставянето на АУАН и НП, които да са ограничили правото на защита на дружеството „Е. Био Пред“ ЕО. АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила. За пълнота на изложението съдът ще отбележи, че са спазени и правилата при тяхното връчване.

По силата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, когато нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта, последният се съставя и в негово отсъствие. Страните не спорят, че акта е съставен в отсъствие на нарушителя, поради невявяването му на получена нарочна покана за това от ДИТ-С.. Поканата е надлежно връчена на управителя на дружеството. Представен е констативен протокол от 15.02.2021 г., в който е посочено, че на определената за съставяне на АУАН дата – 15.02.2021 г. не се е явил управителят или законен представител на дружеството. По делото пред районния съд е представено писмо изх.№ 21007829/16.02.2021 г., с което дружеството работодател е уведомено, че срещу него са съставени няколко АУАН по реда на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН за извършени административни нарушения, сред които и процесният. Видно от приложената обратна разписка писмото е изпратено на седалището и адреса на управление на дружеството: [населено място], [улица], но пратката е върната с отбелязване, че получателят е непознат на адреса. Поради това органите на ДИТ-С. са пристъпили към връчване на акта по реда на чл. 41б, ал. 3 от КТ. На таблото за обявления в ДИТ-С. е поставено съобщение за съставянето им.

Касационният състав приема, че са изпълнени предпоставките на този особен ред за връчване и не са допуснати съществени процесуални нарушения. Видно е, че в КТ е предвиден специален ред за връчване на съставени актове за установяване на нарушения на трудовото законодателство, като изцяло е спазена предвидената в закона процедура. Не е нарушено и правото на защита на наказаното лице, във връзка с процедурата по връчване на НП по реда чл.58, ал.2 от ЗАНН. Действително не се установяват предпоставките да бъде приложена съответната процедура, но доколкото от материалите по делото е видно, че лицето се е запознало с наложеното наказание и същото е допуснато до обжалване по съдебен ред, то с последното в пълна степен е саниран този пропуск и реализирано правото му на защита.

Като е отменил постановлението на формално основание съдът не е обсъдил спора по същество. При липсата на изчерпателни фактически и аргументирани правни изводи относно релевантните и включени в предмета на доказване по делото обстоятелства за законосъобразност на процесното НП, касационната инстанция е в невъзможност да осъществи дължимия от нея контрол за законосъобразност. Недопустимо е АССГ да постанови акт, който да замести този на решаващия съд, което би лишило страните от една съдебна инстанция по фактите и приложението на закона.

По изложените съображения оспореното решение следва да се отмени, а делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане съдът следва да обсъди, съобразно твърденията и възраженията на страните, събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, и въз основа на техния анализ да изложи мотиви по съществуването на спора.

Така мотивиран, Административен съд София-град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 2522 от 06.07.2022 г. по НАХД № 7993/2021 г., Софийски районен съд, НО, 22-ри състав.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.